

A kereszténység mindent egy lapra, a Húsvétra, Jézus feltámadására tett fel. Ahogy Isten léte, úgy Jézus feltámadása sem bizonyítható egyértelműen. Megfontolandó a húsvéti események tanúinak vértanúhalála! A négy evangélista különböző módon meséli el a húsvéti történeteket. A hitvédelem mindig nagy energiákat fektetett abba, hogy Jézus feltámadását megcáfolhatatlan érvekkel bizonyítsa. A feltámadás és Jézus áldozati bárány szerepe Szent Pál megtérése után élesen összekapcsolódott. Sokat köszönhetünk neki, mert sikerült elhárítania a legfőbb akadályt Jézus üzenetének terjedésének útjából. A zsidók körében kudarcot valló evangelizációt kiterjesztette minden nép felé. Ki tudja, nélküle meddig tarthatta volna magát az apostolok közössége az ellenséges környezetben.

A keresztény hittartalom és az egyházi intézményrendszer kiépítése elsősorban Pálnak köszönhető. Igehirdetői útjain írt levelei nem mutatnak túl sok hasonlóságot Jézus stílusával, szellemiségével. Jézus a morált hirdette, Pál a keresztalált, az áldozatot helyezi előtérbe. Mintha a leveleknek sikerült volna háttérbe szorítaniuk a valamivel később íródott evangéliumokat. Nem véletlen, hogy az egyház tanításában több hivatkozást találunk Szent Pál leveleire, mint az evangéliumokra.

Vajon az egyház miért választotta a páli vonalat, és helyezte fókuszba a szenvedéstörténetet és a feltámadást? Talán ezzel üzenté, hogy ha Jézus feltámadt, akkor van remény az egyszerű embernek is a földinél sokkal fényűzőbb életre a halál után? Talán mert a szenvedéstörténet kellően kegyetlen, véres ahhoz, hogy a legridegebb lelkek is megborzadjanak – és a kivégzést követő feltámadás olyan happyendet jelent, amely kielégíti a csodákra éhes embert?

Jézus tanítása élő és igaz marad, bármilyen támadás éri is a feltámadásba vetett hitet. Jézus küldetésének lényege örök érvényű marad! Például: „Amit akarsz, hogy neked tegyenek, te tedd!” A feltámadás, a halálon túli élet hit kérdése marad. Lehetséges, hogy emiatt sokan kívül rekednek az egyházi körön!

A keresztény vallás 2000 éve büszkén vallja, hogy Jézus feltámadt. A vallási alapállás nem valódi, ha nem hatja át teljes egészében a cselekvésre sürgetés a Mester által meghirdetett Isten Országának építése ügyében. A tanítványok karizmatikus tevékenysége, amelyet Jézus nevében hajtottak végre, meggyőzte őket, hogy keresztre feszített Mesterük még él, és rajtuk keresztül tevékenykedik.

Számukra Jézus feltámadt a halálból.

Ha csak a sírig lát a szemünk, a „születünk és meghalunk” szomorú életösszegzés marad, ha hiányzik a feltámadás és az örök élet boldog reménye; ha hiányzik az örömhír, hogy Isten Atyánk, aki szeret, akkor a reménytelenség súlyos teherként nehezedik ránk. Csak a bizalom szabadíthat fel. A bizalom, amely megvolt Jézusban az Atya iránt, és amely megőrizhet bennünket is a nehézségek közepette a Jézus által tanított és élénk élt úton.

Horváth József, Tata